

Spremnost Hrvatske za integraciju

(Sažetak)

VIKTÓRIA ENDRŐDI-KOVÁCS

Svaka država zapadnog Balkana su službeni ili potencijalni kandidati za Europsku Uniju. Među tim državama, Hrvatska se ističe u ispunjenju uvjeta za priključivanje u EU. Cilj ovog istraživanja je da pokaže stanje Hrvatske za priključivanje u Europske integracije. Značenje pojma „spremnost“ se podrazumijeva kao ispunjavanje kriterija za priključivanje ali i više od toga.

Istraživanje spremnosti zahtjeva utjecajne i uspješne uvjete za integraciju, koliko država može iskoristiti uvjete priključivanja i minimalizirati nedostatke i troškove. U istraživanju razlikujemo četiri dimenzije: ekonomske, društvene, političke i institutske aspekte.

U istraživanju ekonomske spremnosti razlikujemo sljedeće kriterije: aktivno tržište, sposobnost za natjecanje, makro stabilitet i stabilizacija, konvergencija, sposobnost za financiranje. Na kraju istraživanja naša konkluzija je da Hrvatska među državama zapadnog balkana u svakom pogledu se ističe, u konvergenciji sa razvijenom razinom Europske Unije, nasuprot slabom procesu privatizacije, trebat će razvijati natjecateljsku sposobnost na tržištu. Razlog za brigu daju: okolnosti tržišta, ulaganje u tržište, deficit u izvan-državnom tržištu i slabom izvozu.

Posredno ili neposredno 40% nacionalnog prihoda je još uvijek u ruci države. Da bi se mogla natjecati kao član Europske Unije potrebno je reformirati administraciju i sudstvo, i isto tako fleksibilizirati tržištu rada. Možemo zaključiti da ekonomski procesi Europske Unije i Hrvatske su se uspjele sinkronizirati i njihove tržišne veze su postale važne jedno drugome.

Kriteriji članstva i spremnosti za integraciju se teško razlikuje u istraživanju političkih dimenzija za integraciju. Sljedeće su kriteriji za ispunjenje su: generalan validitet demokracije, stabilnost demokratskih institucija, rad demokratskih institucija, koliko odgovaraju demokratskim zakonima. U vezi s tim potrebno je analizirati strukturu i rad Parlamenta i izvršne vlasti, strukturu i rad pravosuđa, politička, građanska, ekonomska, socijalna i kulturna prava. Na kraju možemo uzeti u obzir i manjinska prava te očuvanju manjina: stanje društvenih konflikta, socijalna politika, pomoć socijalnom sloju koji je na raspadu, aktiviziranje predstavništva domaćih manjina i želju za priključivanjem. Dimenzija institut uglavnom sadrži primanje *acquis communautaire*. Nakon istraživanja političkih, institucijskih i društvenih kriterija možemo izjaviti, da nasuprot tome što je na ovim područjima Hrvatska postigla značajno razvijanje zadnjih godina, ipak još postoji puno problema koja treba riješiti da Hrvatska postane punopravna članica Europske Unije. Da bi ostvarila članstvo trebat će izvršiti razne reforme na području pravosuđa (ne odgovara proces selektiranja, broj ne riješenih slučajeva je još velik, i puno vremena trebati da zatvore slučajeve do kraja) i još nije riješeno primanje političkih izbjeglica. Premda su ljudska prava u širokom krugu osigurani, ipak su brojni nedostaci u izvršavanju isto tako u pravosuđu su poteškoće, broj službenih djelatnika u zatvorima je nedovoljan. Vidljivu i čistu stručnu javnu službu trebaju ostvariti jasnim brojevima. Isto tako postoje poteškoće u slobodi medija i slobodi govora, npr.: novinari koji se istražuju razne korpucijske slučajeve i slučajeve iz organiziranog kriminala, sve više imaju prijetnji i incidenata. Validitet ne diskriminacije preko pravosuđa još ne zadovoljava uvjete EU. Mogući problemi za hrvatsko društvo, da narod sve manje podržava učlanjivanje u Europsku Uniju. Razlog za vjeru daje činjenica da ovo područje karakterizira neprestani rad i ulaganje u razvoj i dobra tendencija u ekonomskoj politici Hrvatske da sve više učine za ispunjene svih četiri dimenzije za integraciju.

*